	סוגיות הנוגעות למדיניות העמדה לדין בעבירות מין בקטינים שטרם מלאו להם 14 שנים
סיכום	במקרה של מעשה מגונה בבן משפחה, שהינו קטין שטרם מלאו לו 14 שנים, כאשר מדובר בזיקה משפחתית קרובה [דוגמת עבירת מין שביצע הורה בבתו], ובעיקר כשהפגיעה התחילה בגיל צעיר – ניתן לראות בסיטואציה משום מצב המונע יכולת לתת הסכמה חופשית או שההסכמה לאו הסכמה היא, ועל כן ניתן וראוי להאשים את החשוד בסעיף המחמיר של 351(ג)(2) המתייחס לסעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין, המפנה לסעיף 345(א)(1) או (4) לחוק. במקרים של ביצוע עבירת מין בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים, **אף כשלא מדובר בבן משפחה** – יש לבחון אם הנסיבות מלמדות על קיומה של מערכת יחסים קרובה והדוקה, כזו המלמדת על כך שהקטין לא נתן הסכמה חופשית למעשים שבוצעו בו, או כי החשוד ניצל את מערכת היחסים באופן שמנע מהקטין לתת הסכמה חופשית, ועל כן ניתן להעמיד לדין בחלופה המחמירה לפי סעיף 345(ב)(1) לחוק או בסעיפים האחרים המפנים לסעיף זה, המתייחסים למערכת היחסים האמורה. ככל שהצדדים מגיעים להסדר טיעון במסגרתו סעיף העבירה שבו מודה הנאשם הוא סעיף 345(א)(3) לחוק, או בנסיבותיו (דהיינו, "אינוס סטטוטורי"), ינוסח הסדר הטיעון באופן הבא: לצד ציון סעיף העבירה **<u>לא</u> יתואר כי המעשים "לא בוצעו בניגוד להסכמה" של הקטין.** תחת זאת, ניתן לתאר כי לא הופעל כוח נוסף מעבר לביצוע המעשה, או שהקטין לא התנגד באופן אקטיבי (תוך תיאור יחסי הקרבה ו/או מרות ו/או פערי הגיל ביניהם).
תאריך הישיבה	29.12.19 ; 12.4.21
פסיקה	ע"פ 8643/19 פלוני נ' מדינת ישראל